

ŘÍJEN 1988 -

Nástup, přijímač

1.10.1988

Cesta do Písku ubíhala v pohodě a klidu. Na nádraží nás čekal autobus, ale v něm nás jelo do kasína jen pár. Ostatní vojáci šli do kasáren pěšky, aby si mohli prohlédnout "terén", v němž budou sloužit. V kasínu nám dali k jídlu párky a po nich jsme si museli nechat oškubat hlavu. Dále následovalo vystrojování. V jedné místnosti jsme nafasovali tepláky, trenky, chlebník apod. Vše jsme si ukládali do obrovského pytle. Své civilní věci jsme museli odevzdat. Asi hodinu jsme trvdli na vydání vojenské knížky. Gummy se nás vyptávaly na co jsme byly školeni a tak podobně. Dále následovala injekce, pro kterou jsem si došli na marodku. Na chodbě u výstroje začalo být už těsno, protože dorazil zbytek nastupujících vojáků. Ve zmatku a za velkého návalu se mi podařilo dostat mezi první vystrojené, takže jsem si jakžtakž vybral solidní hadry. Pytel s věcmi byl tak velký (asi 2 m x 1m), že jsem se pod ním ztrácel. Nějaký nadporučík nám ukázal místnost kde jsme měli spát. Hned jsem si právě prvního příchozího vybral slušnou postel a mrknul se na vizitky na postelích. Prakticky zde byly všichni známi z loňského soustředění. Ovšem, jen co jsem si vytáhnul pár věcí, přehodili mě na druhý konec chodby, k jiné četě. Postel jsem si vybral u kamínek a u dveří. Opět jsem si začal vybalovat věci. Docela jsem se divil, co jsme to všechno nafasovali. U poloviny věcí jsem nevěděl nač jsou. Podařilo se mi naházet všechno do skříněk. Zjistil jsem, že maskáče jsou mi malé a jednu kanadu mám menší oproti druhé. Musel jsem si ji vycpat vložkami. Měl jsem nohu o centimetr delší a tak jsem kulhal. V šest jsme šli na večeři, která se skládala z dost slabého polévkového guláše. Nejvíc mě pobavil koutek vitaminů. Zde jsme si mohli vzít mrkev, jablka či citróny. Večer jsem strávil na pokoji, kde jsem si přečetl noviny a šel spát.

2.10.1988

V 7.00 byl budíček, po kterém jsme šli na snídani. Byly zavináče, které jsem krkal pěkně dlouho. Po té jsme měli nástup, z něhož jsme šli všichni na přestrojování, protože každý měl plno závad. Při čekání na odbavení jsme si s kluky - absíky povídali o letním soustředění. My o Přerově a jiná skupina o Lipníku.

Jeden zážitek za všechny:

...hlídkoval jsme na cestě a neměl jsem nikoho do střeženého prostoru pouštět. Ke mně se blížily holka s klukem. Holka kolem prosvištěla a zastavila kousek opodál, kdežto hochu jsem zastavil a domlouval jsem mu, že cesta je vojensky hlídána a že by měl z toho průšvih, kdyby ho někdo zde načapal. Kluk tedy slíbil, že prostor obejdou. Ovšem v tu chvíli holka na něj zařvala, jak dlouho ona na něj bude tvrdnout ! Kluk se na mě omluvně podíval, řekl: " Tak vidíš." a zmizel s ní po cestě. To byly první lidi, co mě proklouzli. Pak přišla ještě nějaká holka s plnou taškou třešní. Vysvětlovala mi, že jde za nějakým klukem, že udělala nějakou zkoušku a nemusí opakovat. Dala mi třešně do kapes a kráčela si dál. Po chvíli, když jsem došel na otočku s druhou hlídkou, tak ta vyplivovala pecky od třešní jako já. Prostě stráž k pohledání....

Nechal jsem si vyměnit boty a sako vz.60, malé kalhoty jsem si vyměnil s jedním klukem za větší, které mi zase dosahovaly až k prsům. Po přestrojení jsme si na cimře lebedili na bydle a v čase oběda jsme si šli sníst řízek. Následoval opět odpočinek a krátký spánek. Ve čtyři hodiny jsme šli na večeři , byl salám s chlebem. S kluky jsem pak hrál mariáš, v němž jsem jako obvykle prohrál. Večer jsme ještě koukali na uhozený seriál o vojácích. Pak byl už jen večerní nástup a postel. Byl to opravdu těžký den, protože jsem byl přežranej a přeleželej.

3.10.1988

Ráno jsme vstávali v šest i když jsme měli vstávat o půl hodiny dříve, ale nikdo nás nepřišel vzbudit. Z rozcvičky jsme se ulili a tak jsme měli rovnou přípravu na snídani. Po nástupu útvaru, na který jsme se doslova doplížili, byla snídane. Připálená vajíčka s chlebem. Po té jsme si navlíkli vycházkové oděvy, aby je nám Gummy překontrolovaly. Po kontrole se šlo zase odpočívat na bydla. Velitel čety mě pověřil funkcí velitele družstva- takže malé povýšení, o které není co stát. Dopoledne jsme šli do kinosálu, kde měl k nám proslov mjr.Benda. Většinou na naše otázky nedokázal odpovědět. Ale pověděl nám, že když se hodí v Písku kamenem, trefí se kurva nebo voják. V Písku je tu prý jenom pět případů AIDS. Když hodina s ním skončila, zjistilo se při prezenci, že čtyři absíci chybí. Odvelel si je na rajóny poručík s přílehlým jménem Šikeňa.

Další hodinu měl nějaký poručík, který povídal o celodenní směně (CDS), o dorčích roty (DR). Našími dotazy jsme ho úplně odrovnaly. Po něm byl na oběd. Rajská a poblivka, po které mi opravdu bylo blbě. Po nástupu se šlo opět na kinosál, kde jsme měli besedu s velitelem útvaru. Většinou nám povídal o zařazení na poddůstojnická a důstojnická místa, povyšování, výstroji, která není. Rekl nám, že někteří pojedou už ve středu na doškolení. Někam mimo Písek a už se sem ani nevrátí. Další hodina byla pro absíky s jinou odborností, než jsme měli my, a tak jsme odpochovali na bydla. Diskutovali jsme o vycházkách, ale jelikož jsme neměli vycházkové knížky, zatím jsme museli vydržet v kasinu. První dojmy máme asi takové, že je tu děsná bordel a situace se mění každým okamžikem. K večeři byly brambory a sekaná, pak už jen opět bydlo a spánek. Na nástupu byla ještě legrace s koktajlící Gumou-slovenskou, který nařídil klukům, i když jim nejde televize, aby všichni byli v 19.30 na TV. Ještě k tomu dodal, že ráno budou mít rozcvičku od 5.30 do 5.30.

4.10.1988

Ráno nás už vyhnali na rozcvičku. Naštěstí v teplákách, takže nám nebyla taková zima. Zalezli jsme za budovu a lehce si zacvičili. Ale i z toho mě bolelo celé tělo. Po úklidu se šlo na snídani. Byly loupáky s marmeládou. Následoval nácvik poplachu v maskáčích. Zalezli jsme v pyžamu do spacáků a na hvízdnutí si začali zabalovat velkou i malou polní a vyklusávali jsme ven. Normu 10 minut jsme v klidu plnili, protože polovinu věcí jsme si zabalili už předem. Po skončení této akce jsme měli pořadovou přípravu. Hodinu jsme na sebe pokřikovali rozkazy a pak se šlo na učebnu, která byla zavřená. Jelikož nebyla ani literatura k učení, vrátili jsme se na rotu. Na politicko výchovné světlnici (PVS) jsme si potom do oběda dělali co jsme chtěli. Jinak ještě přiběhla knihovnice a od některých kluků chtěla vrátit vypůjčené knížky, protože prý jedou pryč. Divili jsme se, že velitelé nic nevěděli o tom, že bychom měli někam už jet a bába to věděla. K obědu byla univerzální omáčka. Zase následoval poleh až do 16.00. Pak jsme se převlékli do vycházkového a šli na nástup. Začalo se to kolem nás hemžit Gumáky a nastalo vyhlašování, kdo jede do Lipníku a Kolína. Po oddělení některých z nás, nastalo doplňování vycházkových oděvů. Já sám jsem si musel vyměnit šaty s Vodičkou. Ovšem moje kalhoty měl tak 10 cm nad kotníky a sako přes prsa vypnuté. Když jsme se mu začali chechtat, zástupce pro věci technické (ZVT) se našel a poslal ho do skladu. Takže jsem všechno zase dostal zpátky. Hodně absíků stálo na nástupišti bez kalhot, takže to byl dobrý pohled. Kasan se snažil reklamovat, že nemá u bot tkaničky, ale byl seřván nějakým majorem, jestli mu je má dát snad on sám. Kluci si je nakonec šli raději koupit do ARMY. Po jakýms takýms dostrojení se konala přísaha. Dle seznamu jsme nastoupili do pětiřady, přečetli si text ve slovenštině !, řekli tak přísahám a podepsali jsme to.

Pak se šlo už na večeři. Blbě jsem se zařadil do fronty a tak jsem minul smažený sýr a dostal jsem taštičky s marmeládou. Byly tuhé , ale s mlékem se to dalo sníst. Náš výkoňák povídal, že se tu vaří dost dobře. Odjíždějící absíci šli večer vracet nafasované věci mimo vycházkových uniforem. Hned jsem si vyměnil košili za novou a i ponožky. Za odjíždějící absíky by měla přijet náhrada, takže snad to budou známi.Napsal jsem Janě a Evě. Začíná mě bolet v krku, tak jsem si vzal pilulky. Do Kolína odjíždí skoro půlka naší fakulty Buka, Kasan, Bárta.

5.10.1988

Celou noc jsem nespal, protože jsem se potil a bylo mi blbě. Ráno jsme vyklusali na snídani. Byl rohlík s budapeští. Pak jsme šli na učebnu, na které jsme měli přijímat morse. Samozřejmě jsem se vůbec nechytil a ještě byla v místnosti pěkná zima. Naštěstí poručík, který byl s námi se na to brzo vykašlal a my se alespoň koukali na nějaké holky, které hrály za budovou volejbal. Po náročném školení se šlo na oběd. Byla univerzální omáčka a brambory se salátem. Následoval nástup už pokolikáté ve vycházkovém, kdy se kontrolovala kompletnost uniformy. Přijela už také várka absíků z Lipníku. Pokusili jsme se ukecat velitele roty (VR), aby nás pustil na hřiště zahrát si kopanou. Neměli jsme však vycházkové knížky, takže to bylo

nebylo nic. Opět jsme se převlíkli do maskáčů a zalezli na bydla. K večeři byla hrachovka se sekanou a guláš s bramborem a mlékem. Pak jsme se poflakovali u televize nebo byli zalezlí v regále. Přijeli ještě záložáci, kteří rovněž zalezli na bydla a lenořili s námi. Ve zmatcích, které vládnu po kasínu si nás nikdo nevšímá. Nový absíci nafasovali výstroj a usídlili se u našich kluků. Jsou mezi nimi i slováci.

6.10.1988

Ráno byl obvyklý budiček, ale bez rozcvičky. oblékli jsme se do vycházkového a vzali si bílou košili. Krk jsem měl už tak dobře špinavý, že jsem si ušpinil hned límec. Chvilí jsme se na cimře dohadovali jestli je nástup v 6.00 nebo v půl sedmé. Pro jistotu jsme naklusali v 6.00, ale byl v půl. Na snídani byla klobása s rohlíkem. Po ní následoval přechod na stadión. Začalo pršet. Zaparkovali jsme to pod střechou haly. Po chvíli přestalo pršet, tak byl nástup. Museli jsme si vyslechnout proslovy stranických delegátů, zástupců družebních škol, masného a zelinářského průmyslu. Oprýmkované Gummy slíbily několika základákům opuštěný a pochodovalo se zpátky do kasáren. Kdo chtěl, mohl se přihlásit na fotbálek, ale většinou jsme zalezli opět na bydlo. Po kasárnách se začaly potloukat dětičky, které zde byly na exkurzi. Ve 12.00 bylo shromáždění zástupců velitelů čet (ZVČ) a velitelů družstev (VD), aby se zajistila akce stěhování lidí podle odbornosti. Tato změna postihla i mě. Musel jsem opustit svoji místnost a přestěhovat se ke svým klukům. Při té příležitosti mi někdo šlohnul bačkory. Pak byl oběd - kuře s roládou a okurkou. Po něm jsme se přestěhovali na buzerplac, kde se rozdávala pošta. Mnoho dopisů přišlo absíkům, kteří už odjeli do Lipníku a Kolína. Po poště jsem si šel nafasovat ještě nějaké kolejnice a pecky na bundokošili a pláště. Po této namáhavé činnosti jsem zalezl na bydlo. Podobně jako jiným i mně škrábe v krku a mám rýmu. Zítra mě asi rozcvička odrovná. Šel jsem si do army koupit ramínka, protože mě už nebaví skládat věci. Chtěl jsem zavolat Janě, ale před budkou bylo hodně lidí. Tak jsem si šel s klukama zahrát 7. S Láďou Fialou jsme Radka s Milanem drtili. K večeři byly buchtičky se šodou a kakao. Opět jsem se šel podívat k telefonní budce, ale davy zhoustly. Tak jsem se zabýval přidělováním kolejnic na uniformu a koukáním na televizi. Jinak prý tady 20týho končíme a 18týho jsou střelby. Jsem zvědavý, jak to doopravdy bude.

7.10.1988

Ráno se probouzím, škrábe mě v krku a bolí uši. Rozhoduji se společně s Fialou, že půjdeme na marodku. Vynechali jsme rozcvičku- stejně je zima a prší. K snídani je rohlík s polévkou a ke svačině termix s chlebem. Jdeme na marodku, ale funguje až od 8.00. Tak jsme zatím zašli za výkoňákem pro knihu nemocných a šli si lehnout na bydlo. V 8.00 jsme naklusali na ošetřovnu. Až v 9.00 na nás přišla řada. Řekli nám, že nám je prd, protože nemáme horečku a poslali nás zpátky. Uhráli jsme alespoň tři dny klidu na rotě. Vzali jsme si sadu svých léků a zalehli. Za chvíli přišli kluci na rotu, že nemají co dělat, protože od učebny nejsou klíče. Když se klíče našli, náš por. Zapletal, dobrý salámista, rozdělil čtyři podle odborností a diktoval bláboly o R 140. Ti, co si nepsali, šli si za deště prohlížet techniku postavenou dole na dvoře. Akce se zúčastňovaly i nějaké děti, takže jsem jim dal těžce nabitě pecky a kolejnice. S Láďou jsem si zahrál mariáš a natočil si pár hodin spánku. K obědu byla svičková se studeným čajem. Mimo jiné nás při obědě mazáci začali buzerovat, že jsme v jejich místnosti. Nevšimli jsme si, že cedulka pro absíky byla o místnost dál. Jsou pěkně drzí. Kluci šli na bojové rozdělení (BoRo). Prý na něm byla dobrá čína. Velitel Bora vyječoval, že všichni musí být ostříhaný i vojáci z povolání. Kdo neprojde, bude mít neomluvené hodiny. Jeden ožralý kluk, kterého opustila holka, měl večer narážky na hlídku a při předvedení, poslal dozorčího útvaru (DVTáka) do hajzlu. Prý dostane prokurátora. Jinak do večeře všichni natáčeli bydlhodiny.

(...šel policajť na houby, když nějaké našel začal je vyslýchat, kde mají bratříčky. Po mlčení začal po nich dupat a pak je dal do košíku. Když přišel domů, manželka se ho ptá, jestli je náhodou nevyslýchal. Ten jí odpoví, že ne, že upadl.

...Zkouška na policajta. Otázka na číslo bot. Když policajť nevěděl, další otázka byla, zda ví, co je to? Je to červené a roste to na stromě. A má to tkaničky? Ne. Tak to jsou holínky.

...Dědek se ptá policajta. Jaký je rozdíl mezi policajtem a blbcem. Tak jaký, ptá se policajť a zabuší obuškem. Žádný! No proto.

...Bombardování Prahy. Spadne do baráku bomba. Policajti chtějí vystěhovat babku. Ta nechce. Když odejdou, tak za hodinu přijede na komisařství bába s bombou v kočárku a ptá se služby. Tak nevím, nevím, panáčkové, kdo se bude stěhovat.

...Jedou dva pánové vlakem. Když jedou dlouho, navrhne jeden, že si budou vyprávět fóry o policajtech. No, a ne bude vám vadit, že jsem policajť v civilu, ptá se druhý. Ne, já vám to řeknu pomalu a dvakrát.

...Přijde cikán k doktorovi a povídá. pane doktore, dejte mi něco na uklidnění, aby mě nerozčilovaly děti. Doktor mu dá nějaké prášky. když cikán přijde na kontrolu za měsíc, ptá se ho doktor, tak co! Perfektní pane doktore, prášky jsem snědl najednou a pak se mi udělala na prdely taková bublina, že děti smíchy umřely.)

Po té se šlo na večeři. Byly cmundy. Po ní jsme hráli s Láďou sedmičku. Soustavou fonických znaků jsme si naznačovali, co máme za karty, takže si nikdo proti nám ani neškrtnul. Pak se šlo na TV, v níž dávali nějaký přiblblý seriál o vojně.

8.10.1988

Ráno obligátní budíček. Můj zdravotní stav nezměněn. K snídani byly makové buchtičky a ke sváče paštika s chlebem. Po snídani se uklízelo. Uklidil jsem si trochu skříňku. Jinak se točily opět bydlohodiny. Kluci se museli obléknout na nástup. Kdo chtěl mohl do dílen něco bastlit. Několik lidí se přihlásilo. Začalo se konečně už topit, takže je zde pěkné vedro. Trochu jsem se prospal, kluci mezitím uklízeli. Hrál jsem zase sedmu a opět jsme s Láďou vítězili i když už ne pořád. Po obědě, kdy bylo čivabčiči, a na který jsem nešel, se hráli 2 hodiny karty. Kluci rovněž točili bydlohodiny. Už jsme všechno přečetli, tak jsme se nudili. U tankánů prý řadí žloutenka a i u nás už jsou někteří na pozorování. U tankánů má složit S.Tofi -herec a zpěvák. K večeři byl guláš s chlebem. Po něm jsem se snažil brnkout Janě, ale jako vždy bylo obsazeno. Zalezl jsem opět do regálu. Na televizní noviny bylo na politicko výchovné světlici (PVS) děsně nahulíno. Přišel i DVťák., Koukal na nás nějak blbě a ani neřekl, co chce. Pak jsme zase zalezli na bydla. Večer byl ještě nějaký šikan od základáka, který chtěl na Radkovi, aby si srovnal maskáče. Poslali jsme ho do prdele a šli spát.

9.10.1988

Ráno mám velkou rýmu. Ke snídani byla pomazánka s chlebem. Šel jsem brnkout Janě a dovolal jsem se. Následoval regál. Napsal jsem Janě, Evě, Martině a domů. Přišel na nás DVT, který nám sdělil, že v místnosti máme mrdnik, bordel, nevyvětráno, a že u něj máme mínus. Z toho jsme si hodně dělali. K obědu byl řízek s bramborami a s třešněmi. Zalezli jsme opět na bydlo a rozdali karty. Přišel rozkaz od DVT, že do tří minut má být dole nástup. Kdo to nestihne bude cvičit nástupy. Naši kluci byli sjebaný za to, že se courají přes vrátnici a nechodí ve tvaru. Pak jsme hráli hru Lauru, ve které jsem prohrál .Po TV se šlo spát.

10.10.1988

Ráno mám větší rýmu. Po rozcvičce jsem vtrhnul velitel útvaru (VÚ) a samozřejmě mě sjel za to, co dělám v posteli. Že mám klid na rotě a ne na lůžku. Láďu Fialu zdrbnul za to, že spí v kožešínové vložce a odešel. Po snídani, rohlíky s vajíčkovou pomazánkou, jsem zůstal v posteli, ale pro sichr v maskáčích. Kluci měli PSM na kinosále. Mezitím přišlo pár kluků, že jdou na marodku se žaludkem a s nohama.Přišel Surovčík a zapsal si Radka Šímu na úklid. Napsal jsem Rostovi a Janě. Kluci šli na samostudium a já šel na marodku. Bylo plno,ale svoji postel jsem dostal. Přišel ošetřovatel a zeptal se,kdo má řidičák. Když jsem se jediný ozval, musel jsem jít odestýlat posteje. Na pokoji jsou samí nováčci a jeden mazák. Jeden vyléčený marod, který odcházel si o něco nařízl prst, tak mu ho sešivali a ještě se zlomila při tom jehla. Naštěstí nemusíme jako absíci uklízet, takže máme veget. K večeři byl karbanátek s kaší. Procedura s teploměrem se tradičně odehrává tak, že si každý něco vymyslí. Mám 36.8 a děsnou rýmu. Dočetl jsem Durrela. Máme zde rádio, tak je co poslouchat. Večer jsem lehl ani jsem nevzdech.

11.10.1988

Ráno budíček v půl sedmé. Byly rozdány teploměry. Měl jsem 36,7 °C. K snídani byly loupáky s marmeládou. Před ní jsme byli na sedimentac. Zahrál jsem divadlo, protože injekce nejsou moji silnou stránkou. Mirkovi jsem napsal do Kolína dopis. Půjčil jsem si nějakou knížku a četl si až do oběda. Byly brambory se zeleninovou omáčkou. Pak jsme hráli s kluky mariáš. Asi čtyři marodáci byli propuštěni a za ně byli přijati jiní. Byl přijat kluk, kterému se sesypala manželka. Jelikož ho z kasáren nepustili, tak se sesypal i on. Vedle na pokoji leží mazák, který zmlátil absíka a nasluhuje 40 dní. Každý druhý voják prý zde má známou gumu a většinou místně bydlicí i zde slouží.

12.10.1988

Ráno jsem měl teplotu 36,2 °C . K snídani byl lančmít s rohlíkem a hořčicí. Pak jsem luštil křížovky. Dostal jsem dopis od Jany. Cítím se už lépe. Přečetl jsem si nějakou knížku. Někdo na pokoj přinesl zprávu, že se ztratily papíry od utajovače a je velké hledání. Ve dvě byla vizita. Doktor mě chce už vyhodit na rotu. Je tady na marodce dost narváno. Přišel dopis od Jany.

(...Muž a žena- jak by se ti dva mohli rozumět. Vždyť každý chce něco jiného. Muž ženu a žena muže.

...Nemá význam se ptát ženy, každá žena lže ze zásady.

...Odloučení působí na lásku jako vítr na oheň. Malý uhasí, velký rozdmýchává.

...Rádce v lásce je láska sama.

...ženské nohy jsou jako román. Každý muž chce vidět jejich pokračování.

...Kdo má krásnou ženu je šťastný a kdo má hodně peněz, je také šťastný. A kdo nemá jedno ani druhé- klidně spí.

...Milovat a být rozumný nemůže ani bůh.

...Muž říká, co ví. Žena říká, co se líbí.

...Život je logaritmus lásky o základu 2.

...Škola je ústav, kde Vás dokáží za minimální dobu maximálně zblbnout.

...Myšlení občas škodí zdraví.

...Člověk ve svém tisíciletém vývoji prošel téměř všemi zvířecími stádii, aby se z něj stal takový dobytek, jako jsi ty.

...Rozčilovat se, znamená mstít se sám sobě pro blbost druhých.

...Lhář musí mít dlouhou paměť.)

Dneska nebyl nikdo vážně nemocný, tak mám ještě statut na lůžko. Zítra však určitě pomazu. Ráno budu muset vytrpět injekci. K večeři byl rýžový náryp s mlékem. Po ní jsme hráli Lauru. Opět jsem prohrál.

13.10.1988

Ráno mi při polknutí bolelo v krku a uchu. K snídani byla držková s rohlíky. Měl jsem jít na sedimentaci, ale nepřihlásil jsem se. Alspohn jsem se vysprchoval. Kluci mě štípli kalhoty od pyžama, když jsem byl ve sprše. Naštěstí nikdo v čekárně nebyl, tak nebyl trapas. Pak byla vizita. Jak se dalo čekat, náčelník mě propustil na rotu. Do oběda jsme mazali karty. Tentokrát jsem vyhrál. Dva kluci mají průjem, takže nejvyšší čas zmizet z ošetřovny, než něco chytne. V 17.00 hod. jsem šel na rotu. Přišel dopis č.2 od Jany. Hned jsem jí odepsal dopis č.4. Kluci říkají, že nic nedělají. V pondělí by nám měli říci, kdo kam jede, ale díky protekcím se stále rozpis oddaluje. V úterý budou střelby a zítra prý budou moci někteří jít na vycházku. K večeři bylo lečo nebo knedlíky s vajíčky. Jelikož jsem byl přecpán kuřetem od

oběda, tak jsem moc nejedl. Místo televize jsem napsal a poslal domů dopis č.3. DVT obcházel roty, tak jsme zhasli a zamkli se. Po jeho odchodu jsem se pro jistotu odplížil na TV. Večer nám zpestril por.Bém, který k nám vzltnul a začal kontrolovat skříňky. Kluci v nich měli bordel, ale ani moc neprskal. Sice pak na nástupu poznamenal, že 601 na na něj udělala podraz, ale určitě nevěděl. co povídá.

14.10.1988

Ráno jsem se cítil o něco lépe. Šel jsem na marodku na sedimentaci a jako vždy mi bylo z toho zle. Bolí mě ruka od vpichu. K snídani byly rohlíky s termixem a k obědu čtvrtka chleba, jedna paštika a perník. Po té jsem to zalomil do 13.00. Pak jsem si dal peník a rohlík se salámem. Po nástupu jsem si skočil k výkoňákovi pro vojenskou knížku. Dostal jsem dopis od Eviny. Byl žold. Hned jsem se šel rozšoupnout do Army. Koupil jsem si mošt, limču a lipo. Pak jsem šel napsát Evce. Láda, Vojta, Radek, Tomáš šli na vycházku. Přes různé potíže se dostali ven až v půl šesté. Jelikož se večere posunula na 20.00, dal jsem si chleba s paštikou a cibulí. Pak jsem si opisoval sešit od Radka. Mimo jiné při BORO, na kterém jsem nebyl, nebyl i por.Zapletal. Bohužel přišla kontrola a prý bude mít průser. V 19.00 byla večere. Díky generálce v kuchyni byly brambory s troškou smažené cibule, kyselá okurka a mléko. Vařilo se to v naftových polních kamnech na buzerplace. Pak jsme šli koukat na další díl seriálu o vojácích. Kluci se vrátili z vycházky ve čtvrt na jedenáct a byli pěkně ožralí. Ještě k nám vzlitli nalití základáci a dělali v pokoji bordel.

15.10.1988

Ráno mi bylo už dobře až na rýmu. Bylo mi na zvracení od paštiky, kterou jsem snědl. K snídani byl mazanec s marmeládou a čajem. Na nástupu, na kterém jsem zase nebyl, byl pojeb. Dva základáci se nevrátili z vycházky, tak že si pro ně jela přepadovka. Dopoledne jsem si četl a leštil podlahu. K obědu bylo knedlo-vepřo zelo. Zase se natáčely bydlohodiny. Další várka pěti absíků od nás šla na vycházku. K večeri byly brambory s mozečkem.

16.10.1988

Ráno mám zase hroznou rýmu. K snídani byla pomazánka s chlebem. Dopoledne jsme se koukali na TV na studio Kamarád. Nechal jsem Radkovi vyřešit početní úlohu od Evy a pak si šel číst Chandlera. Vypral jsem si kapesníky s ponožkami. K obědu byl tradičně řízek s bramborama. Do večera jsem si četl knížku. K večeri byl chleba se salámem a sýrem. Opět jsem si četl a koukal na televizi. Jedinou humornou příhodou dne bylo hlášení Pešiny, který se zahlásil DVT jako Pešina a ne DR.

17.10.1988

Ráno jsem zametl a šel na snídani. Byl rohlík s marmeládou, ke svačině chleba se sýrem. Po nástupu jsme šli do kinosálu, před kterým jsme tvrdli hodinu, protože nebyly klíče. Konalo se politické školení. Vedl ho kapitán salámista, který nám něco přečetl a pak zdrhnul. Přesunuli jsme se do učebny, kde bylo seznámení s radiostanicemi RF-10 a R-105. Probírali jsme je hodinu a pak jsme hráli s vyučujícím poručíkem piškvorky a čísla. K obědu byla omáčka s bramborama. Na nástupu jsme se dozvěděli, že se musíme jít snímkovat. Naše četa to odmítla. Pak se šlo do kinosálu hrát karty. Návčik se zbraněmi odpadnul.

....vtipy dne : ti co šli na snímkování, to budou už mít za pár !

....ztratila se kniha nemocných- dnes se vracely knihy do knihovny

18.10.1988

Ráno budíček a pak na snídani. Pořádně jsem se navlíknul- dal jsem si tepláky pod maskáče. K snídani byl chleba s buřtem. Pak se šlo na nástup. Počítali se lidi. Hodně vojáků se zašilo na štáb, kde psali na stroji. Prý opisovali rozvrh pro nás absíky. První várka absíků odjela a my jsme šli mastit karty do kinosálu. Opět jsem prohrál. Když přijel autobus tak se čekalo na střelivo a terče. Jelo se na střelnici. Byla pěkná zima, mlha, dohled tak 50 metrů. Nejdříve jsme si šli odstřílet pistoli. Nastřílel jsem 22 bodů ze tří střel. V uších jsem měl plastifony, tak jsem neohluchl. Když si své odstřílely Gummy, následovala střelba ze sapíku. Měl jsem samopal dobře zastřílený, takže jsem ze tří střel měl 29 bodů. První autobusová várka odjela do kasáren na oběd a my, jelikož vysvitlo slunce, jsme se opalovali. Když nás autobus vezl do kasína připadal jsem si jako trestanec, který může koukat na svět maximálně přes sklo. K obědu byl segedín se sto let starými knedlíky. Chvilku byl odpočinek, tak jsem šel do army na kofolu a větrník. Odpoledne jsem vyfasoval čištění zbraní. Opět se nedostanu na vycházku. K večeři byla hrachová kaše s uzeným nebo čočka s vajíčkem a mlékem. Vzal jsem si radši chleba, abych se na pokoji nevznášel.

19.10.1988

Ráno jsem se probudil už ve čtyři, protože mě bolela pravá strana hlavy s uchem od rýmy. Zúčastnil jsem se i své druhé rozcvičky. Ráno bylo naštěstí teplo. K snídani byly rohlíky s budapeští a poté se šlo na učebnu. Už jsme se ani nepřezouvali. Vevnitř byla tradičně zima. Jeden základač nám půjčil časopisy, tak jsem si četl. Někteří vojáci hráli karty. Poslední hodinu bylo písemné přezkoušení, ale to jsme dali všichni nějak dohromady, protože poručík po piškvorkovém klání odešel k telefonu. K obědu byli španělské ptáčky s rýží. Mimo jiné odevzdávali jsme vojenské knížky, takže vycházka zase padla. Přišel dopis č.3 od Jany. Gumáci shánějí mezi absíky zájemce o práci na počítačích. Prý budou dělat na nich v Praze. Bohužel na nich dělat moc neumím. Po včerejší hrachové kaši tady každý hrozně prdí. Smrad je tu děsný. Napsal jsem dopis č.5 Janě. Pak se šlo na večeři. Byly brambory s cibulí a mlékem. Jelikož bylo už na čase, vzal jsem si dnes čisté tílko a košili. Dnes jsem dostal od Jany dopis č.4 a od Marty dopis č.1. Večer byl nástup a televize. Nějaký nadpraporčík si nechal postavit řadu základačů čelem ke zdi a řval na ně, že kvůli takovejmu jako oni je nadpraporčíkem deset let.

20.10.1988

Ráno budíček. Venku je zima, vítr a já mám zase rýmu. K snídani byla tlačenka s cibulí a octem, rohlíky. Na nástupišti se řadějí auta do kolony. Při nástupu se čte kdo jede ven a kdo ne. Zůstávám v kasínu, tak jsem šel na bydlo hrát karty. Přišel dopis od Evy a Mirka z Marijánek. Někteří absíci si jdou znova nafasovat věci, protože se dozvěděli, že zůstávají zde.

Po obědě, kuřeti na paprice, byl nástup. Kluci se na něm dozvěděli kam jedou. Do Berouna, Krumlova, K.Var, Horažďovic..I ti, co lezli kde jaké Gumě do zadku, aby zde mohli zůstat, jeli pryč.

Já jsem zůstal u zdejšího útvaru. Budu dělat velitele čety 2RDR. Absíci co odjížděli měli na jízdnicích rozkazech napsanou i hodinu dojezdu, tak se nemohli nikam zdekovat. Večer jsem napsal dopis Evě, Martině a Mirkovi. K večeři byly palačinky. Už se cítím líp. Budu se muset někdy umýt, protože se na mě lepí věci. Volal jsem Janě. Nebyla doma. Prý je v Chrudimi.

21.10.1988

Ráno mám slabou rýmu. Rozcvička nebyla. Šli jsme na snídani, která nebyla, protože nikdo neřekl kuchyni, že absíci tu ještě jsou. Kluci odevzdávali spacáky. Z nástupu se šlo zpátky do jídelny, kde nám dali rohlík s jovojojogurtem. Pak jsme šli na bydla. V 8.00 byl zase nástup, na kterém nám ještě jednou Gummy řekli, kdo kam jede. My jsme se šli zahlásit veliteli praporu, který nás hned seřval. Šli jsme si pro věci. Samozřejmě místnost byla zavřená a tak jsme čekali na klíče. Věci jsme si odnesli jen o patro výš kde jsme si je nechali na chodbě. Na pohovoru s velitelem praporu jsme se dověděli, co kdo bude dělat. Pak někam musel odejít a tak nás poslal na PVS-ku. Opět jsme čekali na klíče. Museli jsme uklízet místnost 51 po absíkách. Byl jsem pověřen velitelem ložnice. Následoval raport k veliteli roty. Byl zde nový a vypadal sympaticky. Velitel praporu (VPR) přišel z H.Brodu a je děsně protivný. Je tu týden a už každého jebe. Je fakt, že je tady pěkný bordel. S výkoňákem jsem šel do výstrojáku, ale nic na mě neměli. Tak jsem šel točit bydlohodiny. VPR mě hned seřval, že my absíci nemáme vyrovnaný skříňky. Začíná se tu hemžit absíky, kteří sem dojeli od jinud. Proviantáci, doktoři...U 2RDR jsem s Milanem Vávrou. V četě mám pěkný paka. Ani se meumějí zahlásit. K obědu bylo uzené s knedlíky a špenátem. Po obědě jsme šli točit bydlohodiny. V půl čtvrté bylo BORO. Velitel pluku Zahradník vítal nové absíky a řval na vojáky, jaký je tady bordel. S Milanem jsme šli po nástupu pro hadry vz.63. Čekali jsme u skladu asi hodinu a půl než jsme je dostali. Navštívil jsem knihovnu. Bába tam měla snad úplně všechno dobré, co u nás vyšlo. Mám co číst celou vojnu. K večeři bylo nějaké maso s bramborama a mléko. Surovčik nás ovšem dvakrát kvůli blbému pochodu vrátil. Večer se točily bydlohodiny.

22.10.1988

Ráno jsem na rozcvičku vyklusal v teplákách i když jsme měli být oblečení do půl těla. Pro jistotu jsem se při proběhu přes DVT-ku vrchní díl svlíknul a hned jsem chytil rýmu. K snídani byl chleba s pomazánkou. Následovalo shromáždění útvaru. Po něm jsme zalezli na bydla. Přišival jsem si knoflíky. Zavolal si nás vel.roty a sdělil nám, že Milan bude dozorce areálu Družba. K dispozici bude mít jedno auto. Já šest jako velitel čty. Měli jsme si prostudovat BOPO směrnice a směrnice VR. Šli jsme se podívat na pokoj kde jsme měli bydlet. Byla to studená rohovka s 8 postelemi. Došival jsem si knoflíky.

K obědu byly plesnivý brambory s nádivkou a masem. Do šesti hodin jsem si četl a po té jsme se přestěhovali. K večeři byla omáčka s chlebem. Po večeři jsem se šel umýt, přičemž jsem si místo šamponu namazal hlavu olejem do samopalů. Pak jsem hrál Lauru. Tentokrát jsem jasně vyhrál. Kluci mají menší místnost a teplejší. Koukali jsme na TV na Angeliku. Po této blbosti byl ve třičtvrtě na jedenáct nástup na rozkaz. Kluci se vrátili z vycházky nachmelení. V naší rotě je i expert Švec. Doufám, že ho nebudu mít v četě. Je známý po celém Písku. Večer na nás vběhl DVT, že nemáme zhasnuto. Ještě jsme měli návštěvu ožralých supermazáků.

23.10.1988

Ráno jsem se vzbudil v půl osmé a šel jsem na snídani. Byla pomazánka s chlebem. Následovala TV studio kamarád. Pak jsem si četl Stadion. K obědu byl řízek. Zase jsme hráli Lauru. Neprohrál jsme těsně. Napsal jsem pohled domů a babičce. Zbytek dne jsem točil bydlohodiny a kecal s klukama. Chtěl jsem zavolat Janě, ale byl rozbitý telefon. K večeři byla paštika s chlebem.

...tvůj dopis mi poskytuje tři radosti, že ho dostanu, přečtu a pochopím...

24.10.1988

Ráno rozcvička. Na ní byly i Gummy, takže jsme lítali v zimě do půl těla. Dokonce jsem se i zapotil. Rýmu jsem nechytíl. K snídani byly smažená vajíčka s chlebem. pak byl nástup. Po té jsme se převlíkli do 63. Kalhoty mě pasovali. V kinosále byla beseda s velitelem útvaru. Nic podstatného však neřekl. Přednášející lapasáci hovořili i o seriálu Chlapci a chlapy, běžící v TV. Skoro všechny Gummy byly zde nováčci. Blbě jsem se přihlásil a stal jsem se funkcionářem SSM. Převážnou část školení se dělal nábor do všech možných kroužků. Jeden absík z Písku se hlásil do všeho možného, jen aby unikl z kasína. Po skončení náboru jsme se houfně odsunuli na oběd. Byla universální omáčka s bramborama. Po něm jsem si zašel do Army koupit hajzlpapír, ale zapomněl jsem si koupit šampón. V knihovně jsem si půjčil pět knížek a navíc ve slovenštině. Přečetl jsem si povinnosti zástupce velitele roty (ZVR). Ten může jít spát až přijde poslední voják z vycházky, takže nevím jestli to můžu zalomit dřív. Drze jsem si napsal do knihy hlášení dovolenku na Janinu promoci. Pak jsem si četl nějakou manželskou psychoanalýzu. K večeři bylo čivabčiči. Večer jsem si četl sci-fi povídky, které jsem už ale znal. Kouknul jsem na televizní noviny a zase si četl. Kluci dělají cedulky, protože nebyly napsány technickým písmem.

25.10.1988

Ráno obligátní rozcvička. Devítku měl nějaký sadour, protože jsme běhali okolo kasáren jako pitomci. K snídani byla polévka s rohlíky. Pak se šlo na kinosál. Neměl jsem vypnuté prostěradlo a spacák, takže si budu muset nafasovat nové.

....M m tu dvě soudružky- no, vy to převezmete a ošaháte.

...Ten to vyhazoval z ošetřovny všechno- s diagnosou špinavé nohy)

K obědu byly brambory s masem a zeleninou. Pak jsme šli na bydlo, ale přišel rozkaz, že musíme jít na přísahu. Nafasovali jsme sapíky a přilbu. Přilby brzy došly. Bloudil jsem po chodbě až mě seřval kapt.Švarc. Zřejmě jsem ho provokoval tím, že jsem se nezahlásil a dlabal před ním želatinové medvídky. Vzal jsem si vz.63 a plembák od zasky a šel na buzerplac. Seřadili jsme se a šli na Duklu. Na ní jsme nacvičovali jako zběsilí. Samozřejmě poprchávalo. Kecal jsem s klukama v houfu o všem možném. Ženatí si libovali, supermazáci zase stěžovali,

že je holky opustili. Kluci málo řvaly povely, tak polovinu roty, v níž jsem byl i já, pěkně Gummy pérovaly. Museli jsme zpívat Internacionálu, přičemž jsme byly kontrolováni jak ji umíme. Samozřejmě jsme ji my absíci neuměli a tak se nám Gummy vysmívaly, jak jsme teda mohli udělat státnice. Některé roty už šly do kasáren a my jsme pořád pochodovaly. Naštěstí padla mlha a tma, tak jsme mohli také domů. Trochu mě tlačilo na prsou. K večeři byla zemlbába nebo buchtičky se šodou. Vypral jsem si kapesníky a ponožky. Namočil jsem si košili, protože práť se mi ji nechtělo. Dočetl jsem si knihu a kouknul se na Internacionálu, kterou musíme podle velitele praporu (VPr) Němce umět. Prý nás přezkouší.

26.10.1988

Ráno mi byla kosa na nohy. V místnosti byla pěkná zima. Venku svítíl měsíc. Na rozcvičku přišel nějaký mjr.Kalina v zimní bundě a rukavicích. Opět jsme dělali kola Monte Carlo až jsem se zahřál. K snídani byly rohlíky s termixem. Opět se šlo do kinosálu, jenže zde měly Gummy nějaké srocení, tak jsme šli na PVS-ku. Mrknul jsem se na text Internacionály, protože mě nic neříkal a Němec ho chtěl zkoušet. Před obědem jsme se ještě přesunuli do kinosálu, kde jsem si četl až do 12.00. K obědu byla rýže s nějakou omáčkou. Po něm se šlo na přísahu. Tentokrát jsem byl v čestné rotě. Svítilo slunce, foukal vítr a byla mi zima. Měl jsem úplně prokřehlé ruce, že jsem si nebyl schopen utáhnout řemeny od blembáku. K večeři byl smažák s bramborem. V pokoji máme pěknou klendru.

27.10.1988

Ráno budíček do pěkné zimy. Rozcvička byla opět s Kalinou, takže jsme běhali jak vzteklý. K snídani byly rohlíky s játrovkou. Pak jsem kecal s klukama od nás a šel si číst. Když jsem ležel, přišel na mě Němec a sprdnul mě za křivé skříňky a že nemám srovnanou skříňku podle nějakého vzoru.

Na stroji jsem pak psal seznam ubytovaných. Dostal jsem dopis č.2 od mámy. K obědu byla svíčková. Jana dlouho nepíše. Přišel Vávra s novinou, že jede v pondělí do Prahy. Je převelen do projektového ústavu. Prý bude jen do kasáren docházet spát.Kraus od vedle byl převelen k Rotce.

V 16.00 bylo BORO. K 28.10. má být udělena amnestie pro basisty. Pak byl sraz komunistů u dozorčího vchodu, kde bylo vysvětlováno, že k 70.výročí vzniku republiky se budou aktivovat živly. Není prý vyloučeno, že i v kasárnách se bude něco dít, protože někdo napsal „Jehova přijde,,na zeď. Měl bych jet s Globusem do Sabinova pro nějakého vězně. Šel jsem do knihovny si půjčit další knížky a zavolat Janě. Pustili mě totiž na její promoci a to už ve středu.

K večeři byly brambory s prejtem. Na televizních novinách jsme s

Globusem promýšleli spoj do Sabinova. Ještě si nás Němec zavolal na pokec. Prý nemáme práskat průsery nahoru, ale všechno se má řešit v rámci praporu. Večer na nástupu byl nějaký pitomý DVT.

28.10.1988

Ráno budíček v 7.00, ale už jsem byl vzhůru o půldruhé hodiny dříve vzhůru. Samozřejmě byla kontrola od Němce. Měl jsem nějaký průjem.

U snídani stál pitomý DVT, takže jsme šli na snídani znovu. Nějakého vojáka nechal k sobě nepochodovat třikrát. Nejdříve, že k němu nešel předpisových 10 kroků a pak že jich bylo 7. K snídani byla cigára s chlebem. Šel jsem si zavolat do Prahy a Pelhřimova, ale telefon nefungoval. Na BORU Němec seřvával vojáky za přepáskovaný kanady a neoholenost. Ještě mě potěšil tím, že do Sabinova, kam jsem měl převést jednoho vězně, nepojedu. Vězeň se tam prý dopraví sám. Alespoň mám po problému, že mě chytí hlídka bez Globuse, který měl jet se mnou a plánoval si jak zdrhne domů.

K obědu bylo kuře s roládou. Pak jsem si šel brknout Janě. Telefon už fungoval, tak jsem jí řekl, že už přijedu 3.11. na promoci. Následovalo hraní karet na pokoji, televize a čtení. Chtěl jsem se ještě vykoupat, ale jako obvykle netekla teplá voda. Na kontrolu přišel Zahradník, ale měli jsme všechno v pořádku.

....modlí se babka "svatý Jeremiáš, pošli mi 500kč". Jde kolem policajt a říká, ale bábo, žádný svatí neexistují. Tady máte 300Kč a už toho modlení nechte. Bába, když policajt odejde, říká "Děkuji ti sv. Jeremiáš za ty peníze, ale příště je neposílej po policajtech, okradli mě o 200kč".

K večeři bylo lečo. Měl jsem ZVR, takže jsem byl na rotě. Nástup se odbyl a šlo se na televizi. Po chodbě chodil nějaký pošťák, který byl nedávno povýšen a vyžadoval, abychom ho zdravili. Ještě mě upozornil na to, že jsem ledabyly oblečen v maskáčích. Dohlídnul jsem na to, aby všichni šli spát. Poslední voják mi přišel z vycházky v půl dvanácté a byl v pořádku.

29.10.1988

Ráno mě vzbudil pomocník dozorčího roty. Spal jsem v maskáčích, tak jsem byl dole z bydla raz dva. Akorát se začal po mě shánět DVTák. Jelikož prší, tak jsem rád, že nemusím na rozcvičku. K snídani byla škvarková pomazánka. Byl nástup na parkohospodářský den. Vyměnil jsem si špinavé věci za čisté. Tepláky a trička jsem si raději nechal, protože čisté byly v hrozném stavu. Když jsem si rovnal věci do skříňky upadly mi od ní dvířka, tak jsem si musel věci přeházet do sousední. Pak jsem si četl noviny a různě poflakoval po rotě. Kluci už po čtvrté dělali cedulky na skříňky a postele, protože se znelíbily Švarcovi.

K obědu byla rýže s dušeným masem. Pak jsem koukal na televizi. Kluci

mi sdělili, že mám zase ZVR, což mě naštválo, protože vycházky byly do jedné hodiny. Naštěstí jsem ZVR nebyl.

K večeři byly brambory s vajíčkem a červená řepa. Pak se opět koukalo na televizi a hrála Laura. Mám furt nějaké křeče v žaludku.

30.10.1988

Ráno se vstávalo v 7.00 hod. K snídani byl chleba se sýrovou pomazánkou. V 9.00 hod. bylo BoRo. Se skupinou deseti lidí jsem šel pracovat na Duklu. Venku svítilo slunce, takže byla docela pohoda. Hrabal jsem trávu a kluci nahazovali zídku a vykopávali drny. Po hodině si kluci skočili do bufetu pro pivo a pak hráli s nějakými děcký fotbal. Bohužel přišel náš velitel roty npor.Mátl, tak se muselo zase dělat. Podařilo se mi šlápnout do hovna, tak jsem měl co dělat, abych ho z kanad seškrábnul. Jeden voják si zase na něj šahnul, tak jsem ještě dopadl relativně dobře. Po práci jsme odpochovali k devítce a pak do Army. Koupil jsem si zubní pastu, kofolu a pecky na plášt. Šlo se na oběd. Byl tradičně řízek. Umyl jsem si kanady, jelikož hovno na kanadách pořád smrdělo. Začal padat sníh, což vzbudilo mezi vojáky nelibost. K večeři byl guláš. Pak jsem si četl a koukal na televizi. Opět dávali bříblblý seriál Chlapci a chlapi. Nevydržel jsem se na něj koukat a šel jsem si raději číst. Večer byla razie od Bendy, ale vše v pohodě.

31.10.1988

Ráno jsme vstávali do mrazu. Byl nástup útvaru. Zahradník poslal tři vojáky z naší roty oholit, zašít knoflík atd. Jinak z mé čtyř cikanů Dunka zdrhnul. Když přišel, vylouval se na to, že spal na ošetřovně, ale tam ho zapřeli. Globus ho prý viděl jak si to ráno hasí na nádraží.

K snídani byly rohlíky s vajíčky na tvrdo. Pak probíhalo politické školení mužstva (PŠM). Dobírali jsem si Válečka, který přivedl do jiného stavu 17 letou holku. K dizkuzi bylo téma "my a podřízení". Všichni jsme se shodli na tom, že to stojí za prd. Opět se mělo jít dupat na přísahu. Když jsem přišel převlíknutý na nástupiště, bylo nás o dva více, tak jsem nemusel dupat. K obědu byla rýže s omáčkou. Na schůzi praporečnických červených přišel i Zahradník, který už byl slyšet z dálky podle řvaní na vojáky, jež se mu neprozřetelně připletli do cesty. Jediné, co jsem si zapamatoval, bylo to, že náš prapor nepojede na cvičení Družba. Na velké cvičení pojedeme až v květnu, ale to spíše jako záložáci.

Zašel jsem si do knihovny a zase hrál Lauru. Tentokrát jsem alspů neprohrál. K večeři bylo hovězí s bramborama. Přišel pohled od Mirka z Marjánek. Dnes mám ZVR. Všichni na všechno kašlou. Vávra zítra jede do Prahy. DVTku má Cedulka.